Хімічний склад. Плоди містять жирну олію (30-35%), яка складається з лінолевої, олеїнової (більше 90%), ліноленової, пальмітинової, стеаринової, бегенової та інших кислот; фітин (4-5%), білки (15%), вітамін К, холін, глікозид канабін . У траві є алкалоїди, глікозид канабін, ефірна олія, каротин, смолисті речовини.

У народній медицині настій трави конопель використовують як седативний, болетамувальний, снодійний, пом'якшувальний, обволікаючий, очисний та загальнозміцнюючий засіб.

На території України коноплі посівні культивують як текстильну й олійну рослину.

Конопляну олію одержують пневмопрессом з стиглих насінин якісних сортів коноплі посівної, яка не має в складі наркотичних речовин. Найпопулярнішим способом його отримання є гарячий віджим**.** Однак при холодному віджимі максимально зберігаються важливі поліненасичені жири, які передають всю цінність олії. Виходячи зі способу отримання, підсумковий продукт має темно-зелений або світло-зелений колір.

Пресування гаряче використовують для потреб медицини, косметології, промисловості і холодне дозволяє зберегти біологічно активні речовини. Таку олію можна вживати в їжу.

Висновок. *Cannabis sativa* не достатньо вивчена на сьогодні, в багатьох країнах світу використання марихуани в медицині як і раніше не узаконено. Є дані про сечогінну, протизапальну, протизапальну, протизапальну та болезаспокійливу дію коноплі посівної. Такі літературні дані розглядається як можлива основу для майбутніх досліджень терапевтичного потенціалу коноплі посівної.

Пошук та вивчення перспективних лікарських рослин

Дубініна Н.В., Тіщенко І.Ю., Дубініна Ю.В.
Національний фармацевтичний університет,
кафедра мікробіології, вірусології та імунології
(м. Харків, Україна)
microbiology@nuph.edu.ua.

Препарати, виготовлені на основі рослинної сировини, в даний час широко використовуються для лікування і профілактики багатьох захворювань. Переваги фітопрепаратів перед синтетичними лікарськими засобами полягають в їх м'якій дії і невеликій токсичності. Щорічно розширюється асортимент і збільшується кількість фітопрепаратів [1, 2, 3]. Результати аналізу комісії ВООЗ з Глобального огляду (WHO / TRM) щодо національної політики народної та додаткової / альтернативної медицини і регулювання лікарських засобів рослинного походження доводять, що на сьогоднішній день європейський ринок лікарських засобів рослинного походження неухильно розширюється. Багато країн не тільки імпортують, а й вирощують різноманітні лікарські рослини і виробляють лікарські засоби рослинного походження. Споживачі нерідко застосовують лікарські засоби рослинного походження в якості доповнення до лікування звичайними лікарськими засобами.

До лікарських рослин України належать 2219 видів. Серед них більше 10 % (244) складають культивовані та інтродуковані види, решта – дикорослі. В нашій країні цілеспрямованому всебічному вивченню властивостей флори традиційно надавали особливого значення. Вивченням лікарських рослин займаються Інститут ботаніки НАНУ

(Київ), Дослідна станція лікарських рослин Інституту агроекології и природокористування НААНУ та ін. [2]. Науковці, співробітники різних кафедр Національного фармацевтичного університету також проводять пошук перспективних рослин, необхідних для використання в фітотерапії, косметиці і для виробництва біологічно активних добавок. Лікарські рослини містять різні біологічно активні речовини (БАР), що володіють різноманітною дією. Наприклад, протимікробною дією – наявність рослинних антибіотиків, фітонцидів, органічних кислот, ефірних олій, флавоноїдів, бальзамів, смол, дубильних речовин, алкалоїдів, глікозидів [3]. Їх застосовують у лікуванні та профілактиці бактеріальних, вірусних інфекцій; шлунково-кишкових, гнійних утворень, гінекологічних захворюваннях, хвороб слизових оболонок рота тощо. Деякі БАР опосередковано стимулюють власні цілющі сили організму – фагоцитоз, запалення, антигенну реактивність, антибіотичні особливості тканин, регенеративні процеси та інші.

Висновки. Пошук, визначення та вивчення нових рослин з протимікробними та іншими властивостями, комплексне використання рослинної сировини, пошук нових напрямів використання сировини з метою розширення сфер її застосування – це основні напрями досліджень при розробці фітопрепаратів. Завдяки таким дослідженням, практична медицина має перспективу отримання ефективних і безпечних фітопрепаратів для успішної профілактики і лікування багатьох захворювань.

Література.

1. Державна Фармакопея України, перше видання, Доповнення 4, Харків, Науково-експертний Фармакопейний центр, 2011.- 116 с .

2. Мінарченко В. М. Ресурсознавство. Лікарські рослини: Навч. посіб. К., 2014.

3. Фармацевтична енциклопедія / під ред.. В.П.Черних. Л.М.Сіра, Т.І. Ісакова. – 2-ге вид. – К.: «Моріон», 2010, С.962-964.

Розробка і створення лікарського засобу рослинного походження седативної дії

Єзерська О.І., Гудак У.С.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

o.yezerska@gmail.com

Стрес є характерною ознакою життя сучасної людини і лежать в основі формування психосоматичних розладів. Для лікування невротичних станів, зокрема стресу, найбільш оптимальними є седативні засоби рослинного походження, які завдяки широкому спектру терапевтичної дії, низькій токсичності, можливості самолікування, легкості застосування, простоті дозування та іншим позитивним властивостям стають все більш популярними та затребуваними у суспільстві. Тому, актуальним завданням сьогодні є розробка вітчизняних седативних засобів на основі лікарської рослинної сировини.

Метою наших досліджень було вивчення можливостей ефективного використання у медицині лікарської рослинної сировини з метою розробки лікарських засобів седативної дії.

Для досліджень нами було обрано лікарську рослинну сировину, що широко використовується в народній та науковій медицині для лікування неврозів, стресу та ін.

Лікарські рослини, що використовуються для лікування невротичних розладів, окрім основних видів дії – седативної та анксіолітичної, повинні виявляти й іншу активність: